

[Ulrich.]

Ejendomsbeskatningen, dengang de havde Flertal i begge Ting, maa jeg sige, at hvis det ærede Medlem vilde læse i Rigsdagstidenden om disse Begivenheder, som dog ikke ligger saa langt tilbage, nemlig den Periode, han selv omtalte, da Venstre og Konservative havde Flertal i begge Ting, Perioden fra 1926—29, saa vilde han se, at der var fremsat Forslag om Lempelser i Amtsbeskatningen; og naar det ikke blev gennemført, laa det ganske simpelt deri, at Venstre ikke vilde gaa med til de Krav, som man fra konservativ Side stillede om en Fastlæggelse af Maksimumspromillen for Beskatningen til Amtet ved 2,7; Venstre krævede 4 pro mille. Der har det ærede Medlem Grunden, saa man kan jo da ikke sige andet, end at vi har gerne villet lette denne Beskatning, hvilket ogsaa fremgaar af hele den Agitation, som man fra konservativ Side har drevet gennem Aarene. Naar det ikke lykkedes, var det, fordi man fra Venstres Side ikke havde tilstrækkelig aabent Øje for den store Betydning af at faa nedsat Ejendomsbeskatningen.

Den højtærede Indenrigsminister mente at kunne uddrage af min forrige Udtalelse, at Evnen til at forhandle om disse Spørgsmaal var god nok, men at Viljen manglede. Jeg skal lade den højtærede Minister blive i denne Opfattelse. Vi kan maa-ske komme til at tale nærmere sammen, naar Sagen kommer i Udvalg.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): I Anledning af den Udtalelse, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. Holstein, sidst han havde Ordet, til Slut, skal jeg sige, at jeg afviser at gaa ind i en Debat under dette Forslags Behandling om de Erhvervs-spørgsmaal, som det ærede Medlem var inde paa, eller i det hele taget om de Skatte-spørgsmaal, som saavel det ærede Medlem som andre ærede Medlemmer har drøftet i Dag.

Naar det ærede Medlem Hr. Holstein siger, at han vilde se, om denne Rigsdags-samling gik til Ende, uden at der fremsattes noget fra Regeringens Side, som havde til Formaal at lette Landbrugets Stilling, ved jo alle, at der har foreligget i Sommer og i dette Øjeblik her i Rigsdagen foreligger et Forslag, som mere end noget andet vilde lette Kaarene for den vanskeligst stillede Del af Landbruget. Men det kan der blive Lejlighed til at drøfte her i Løbet af faa Dage, og der er ikke nogen som helst Anledning for mig til at optage en Debat om det nu.

Spørgsmaalet, der foreligger i Dag, er ganske klart og enkelt. En hel Del af de Borgere i Landdistrikterne, som om en 14 Dages Tid skal gaa til Amtsraadsvalg, er i Kraft af Kriseforhold kommet i Vanskeligheder med Hensyn til Skattebetalingen. Deres økonomiske Forudsætninger er bristet i betydelig Grad. Det gælder visse Ejendomsbesiddere, det gælder arbejdsløse, det gælder erhvervsdrivende. Og Spørgsmaalet, der stilles i Dag, er kort og klart dette: Vil man i den Anledning lette de Skattebestemmelser, der i Øjeblikket er gældende med Hensyn til Valgretten? De, der vil det, vil faa Lejlighed til at vise det her i Rigsdagen, og de, der ikke vil, ja de maa jo modsætte sig det. Men der er ingen Grund til at optage en Diskussion om alle mulige Ting mellem Himmel og Jord i Anledning af det Forslag her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte som sin Erfaring, at der ingen Misfornøjelse var ude blandt Vælgerne over, at der var blevet slettet saa mange paa Valglisterne, som Tilfældet er. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvilke Kredse det ærede Medlem Hr. Ulrich færdes i, men i den sidste Tid har jeg haft Lejlighed til at være sammen med adskillige Sogneraad, og uanset Partifarve har Misfornøjelsen været meget dybt-gaaende, og det er ikke saa underligt, naar man ved, hvilken stor Procentdel af Vælgerne der er blevet slettet for manglende Skattebetaling. Og det er ikke alene Landbruget, der er Tale om, men det er ogsaa Haandværkere og andre næringsdrivende. Naar vort Lands Hovederhverv faar en svigtende Betalingsevne, gaar det selvsagt ud over Haandværkerne, som, hvis de var i Stand til at faa deres Tilgodehavender, vilde være fritaget for at blive slettet paa Valglisterne. Vil man øve Retfærdigheds-handling, kan man ikke undgaa at se Sagen fra den Side, og vil man gennemføre en Lov, som muliggør det at faa dem paa Valglisterne, som virkelig fortjener at komme der, saa bør man ikke tage dette Udsnit her, men gennemføre den i meget større Omfang, helst fuldt ud.

Maa jeg saa endelig sige, i Anledning af, at der tales om Skattebetaling som Betingelse for Valgret, at der jo ikke, før Loven om Valgret blev gennemført, har været Tale om at danne en Adskillelse mellem Ejendomsbeskatning og anden Beskatning.